

FACTORS AFFECTING EMPLOYEES' RESIGNATION OF A FOOD FACTORY OF SAHAPATTANAPIBOON COMPANY IN SRIRACHA DISTRICT, CHON BURI, THAILAND

Tanattra Samakjit^{1*}, Krit Jarinto¹, Suchonnee Methiyothin¹, Kritsana Potisarattana¹

¹Graduated School Of Commerce, Burapha University, Chon Buri 20131, Thailand

ABSTRACT

The research aimed to study to what extent personal factors, organizational motivating factors, and maintaining factors affected resignation of operating employees of a Sahapattanapiboon Food Factory in Sriracha District, Chon buri. The sample consisted of 314 operating employees of a Sahapattanapiboon Food Factory in Sriracha District, Chon buri. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA F-test, and Binary Logistics Regression.

The results indicated as follows:

1. Motivating factors affected the resignation of operating employees. The factors were divided into success, responsibility, being accepted, and job description. From the hypotheses testing, it was found out that motivating factors affected the resignation at the statistical significance of .05. In fact, the attributes of success and responsibility affected employees' resignation because operating employees put an emphasis on these attributes and they wanted to show that they have competency to work successfully. In addition, when employees were assigned with responsibility, their tendency to resign was decreased. Moreover, it was the factor that made employees satisfied with their work and it also led to happiness at work.

2. Maintaining factors affecting resignation of operating employees consisted of many attributes which was arranged in the order of importance. The first was wages which affected the employees' resignation. Next were the relationship among colleagues, the relationship toward commander, job security, company and its policy, and climate at work respectively. From the hypotheses testing, it was found out that all of the attributes of maintaining factors affected the resignation at the statistical significance of 0.05. This was due to the fact that maintaining factors were close to employees and affected their living the most. They were also the factors causing satisfaction at work. In fact, maintaining factors affected climate at work and prevent employees from dissatisfaction. Thus, when the company could provide enough maintaining factors to the employees, the employees' resignation would be decreased.

Keywords: Decision for resignation, motivating factors, maintaining factors

*Corresponding author : E-mail address : thanattra.s@mama.co.th

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ ของโรงพยาบาลท่าอากาศยานแห่งหนึ่ง ในเครือสหพัฒน์พิบูล อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ราษฎร์ สมศรีจิตร^{1*}, กฤช จรินโภ¹, สุชนนี เมธิโยธิน¹, กฤณณา โพธิสารัตนะ¹

¹วิทยาลัยพยาบาลมหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี 20131, ประเทศไทย

บทคัดย่อ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการของโรงพยาบาลท่าอากาศยานแห่งหนึ่ง ในเครือสหพัฒน์พิบูล อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาการส่งผลกระทบระหว่างปัจจัยจุงใจ และปัจจัยอ้างรักษาขององค์การสถานประกอบการ ในการทำงานกับการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการของโรงพยาบาลท่าอากาศยานแห่งหนึ่ง ในเครือสหพัฒน์พิบูล อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานระดับปฏิบัติการของโรงพยาบาลท่าอากาศยานแห่งหนึ่ง ในเครือสหพัฒน์พิบูล อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 314 ตัวอย่างสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการทดสอบเพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (*t-test*) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (*F-test*) และ Binary logistics regression

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยจุงใจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออกจากงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยย่อย ๆ เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ ด้านความสำเร็จ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความยอมรับนับถือ และด้านลักษณะงานเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งการทดสอบสมมติฐานสรุปว่าปัจจัยจุงใจที่ส่งผลกับการตัดสินใจลาออกจากงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ อันเนื่องมาจากพนักงานระดับปฏิบัติการให้ความสำคัญในปัจจัยดังกล่าวที่และต้องการแสดงความสามารถของตนในการทำงานเจนaneที่ปฏิบัติสำเร็จลุล่วงและได้รับการยอมชมหมายความรับผิดชอบในงานเป็นแรงจูงใจมีผลทำให้การลาออกจากงาน ทั้งยังเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพอใจในงาน ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลกับการปฏิบัติงานและทำให้พนักงานเกิดความสุขในการทำงาน

2. ปัจจัยอ้างรักษาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออกจากงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยย่อย ๆ เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ ด้านรายได้ในการทำงานมีอิทธิพลต่อการลาออกจากงานเป็นอันดับแรก ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความมั่นคงในงาน ด้านบริษัทและนโยบายการบริหาร และด้านบรรยายกาศในการทำงานเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่าทุกปัจจัยอ้างรักษาส่งผลกับการตัดสินใจลาออกจากงานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ใกล้ชิดกับพนักงานและมีผลต่อความเป็นอยู่มากที่สุด ทั้งยังเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพอใจในงานโดยปัจจัยอ้างรักษาจะส่งผลกับลั่งแวดล้อมของงานและเป็นตัวบ่งชี้ความไม่พอใจในงาน ทั้งนี้เมื่อพนักงานได้รับการตอบสนองปัจจัยนี้อย่างเพียงพอแล้วจะมีการลาออกจากงาน

คำสำคัญ: การตัดสินใจลาออกจากงาน, ปัจจัยแรงจูงใจ, ปัจจัยอ้างรักษา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

บริษัทผลิตภัณฑ์อาหารแห่งหนึ่งในเครือ
สหพัฒน์บุล จำกัดเครื่องชา จังหวัดชลบุรี เป็นหนึ่ง
ในบริษัทที่จัดตั้งขึ้นในกลุ่มของผู้ผลิตอาหารโดยเป็นทั้ง
ผู้ผลิตและนำเข้าสู่ตลาด ซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่
ของประเทศไทย เพื่อส่งมอบให้กับบรรดาผู้ประกอบการ
ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอาหารสำเร็จรูปรายสำคัญต่าง ๆ
ซึ่งก็ได้มีการปรับตัวเพื่อรับรับการขยายกำลังการผลิต
ดังกล่าว ซึ่งมีผลทำให้บริษัทประสบกับปัญหา
การขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะในพนักงานระดับ
ปฏิบัติการ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญที่มีความจำเป็น
ในกระบวนการผลิต ดังนั้นการลาออกจากองค์กร
ของพนักงานนั้นถือเป็นภาระต้นทุนของบริษัท
เนื่องจากบริษัทได้ลงทุนในการพัฒนาบุคคลนั้นชั้นมา
และทำงานมาระยะหนึ่งแล้ว โดยการลาออกจากอิทธิพล
ค่าใช้จ่ายมากกว่าจะได้รับผลงานเป็นการตอบแทน
จากบุคคลนี้ อัตราการลาออกจากพนักงานเป็นเครื่องบ่งชี้
ถึงสภาวะความสูญเปล่าในการลงทุนในอีกแห่งหนึ่ง
เป็นการสูญเสียภาพพจน์ขององค์กร (จุฬารัตน์
แสงสุริยันต์, 2549)

การลาออกของพนักงานก่อให้เกิดผลที่ตามมาคือ แรงงานด้อยประสิทธิภาพ เพราะมีการย้ายงานบ่อย จนทำให้ขาดความชำนาญในการผลิต แต่เนื่องจากภาวะแรงงานขาดแคลนจึงทำให้บริษัทต่าง ๆ ไม่มีโอกาสเลือกพนักงาน จึงจำเป็นต้องรับแรงงานเหล่านี้เข้ามารажานในบริษัท นอกจากนี้การลาออกของพนักงานยังส่งผลกระทบต่อบริษัทในด้านอื่น ๆ อีก เช่น การสูญเสียค่าใช้จ่ายในการสรรหา การลาออกของพนักงาน เป็นปัญหาที่มีความสำคัญ องค์กรจะแก้ไขปัญหานี้ได้นั้น จะต้องทราบสาเหตุที่แท้จริงทำให้พนักงานลาออก จากงานเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พัฒน์ พงศ์ ชุนวิทยา, 2551)

ดังนั้น การบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพเพื่อการสร้างสรรค์ การตัดสินใจ รวมทั้งการวัดฯ

ไว้ซึ่งบุคคลที่มีความสามารถอยู่กับองค์การให้นานที่สุด จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งที่จะทำใหธุรกิจดำเนินต่อไปได้อย่างคล่องตัวย่างต่อเนื่อง (สายชล สุนทรภักดิ์, 2547)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

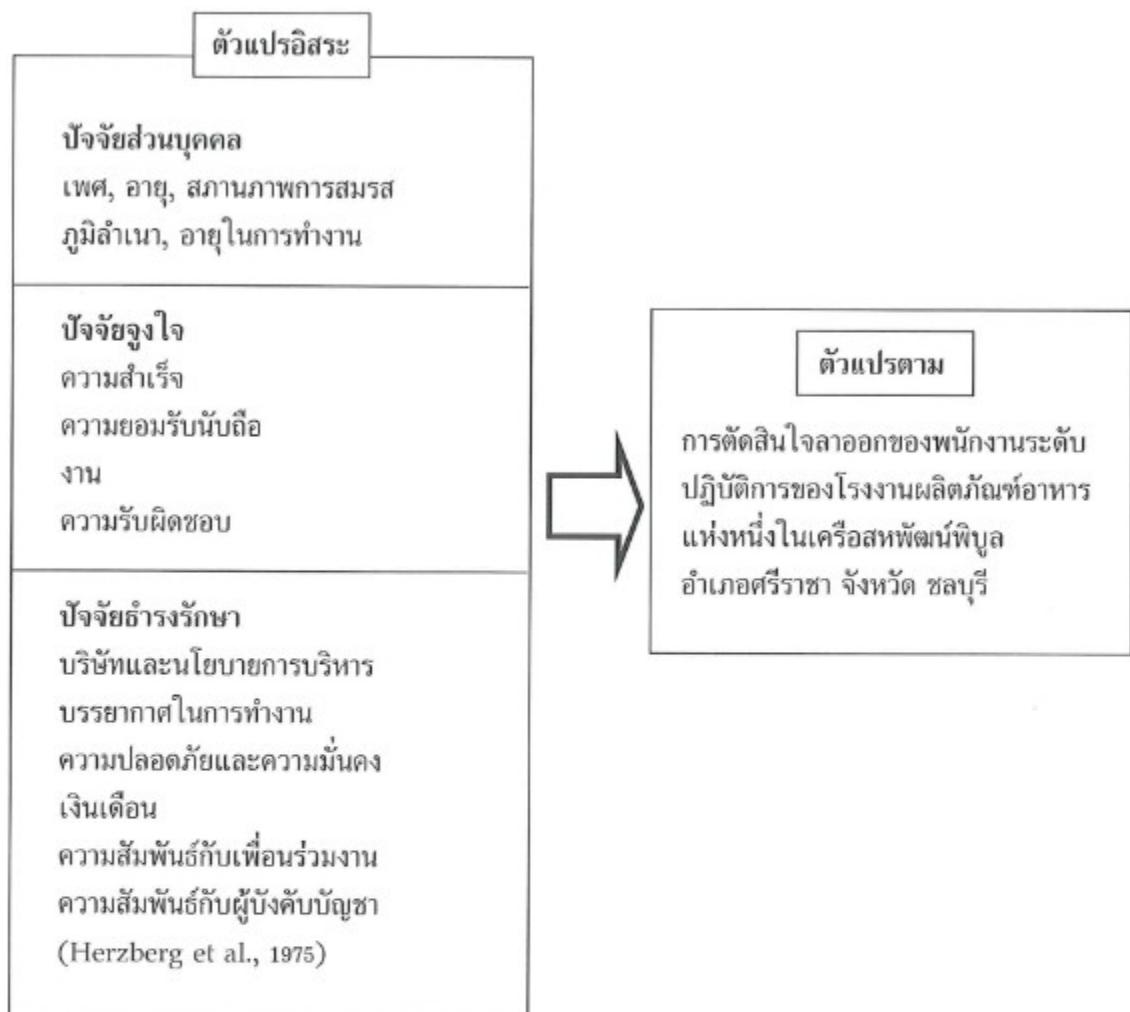
- เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ
 - เพื่อศึกษาการส่งผลกระทบระหว่างปัจจัยจูงใจขององค์การสถานประกอบการในการทำงานกับการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ
 - เพื่อศึกษาการส่งผลกระทบระหว่างปัจจัยสำรองรักษาขององค์การสถานประกอบการในการทำงานกับการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือ พนักงานในระดับปฏิบัติการ ของโรงพยาบาลทั้งหมดที่มาทำงาน ในเครือสหพัฒน์พิบูล จังหวัดชลบุรี เท่านั้น
 2. ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาวิจัย ในครั้งนี้ จะเป็นการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการลากອกจากงาน และอิทธิพลทางสังคมกับการลากອกจากงาน
 3. ระยะเวลาที่ทำการศึกษา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 1 เดือน โดยเริ่มส่งแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในเดือนกันยายน พ.ศ. 2553 จากนั้นจะทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามีสองตัวแปรคือ 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางใจ และปัจจัยสำรองรักษาขององค์การสถานประกอบการในการทำงานและ 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความแตกต่างในการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ

2. ปัจจัยจูงใจขององค์การสถานประกอบการในการทำงานส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ

3. ปัจจัยอิริยาบถขององค์การสถานประกอบการในการทำงานส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลาออกจากพนักงาน เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในการวางแผนอัตรากำลังคน รวมทั้งทำให้ทราบความแตกต่างของแต่ละปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลาออกจากพนักงาน และสามารถใช้พยารณ์ความต้องการตัดสินใจลาออกจากพนักงาน รวมทั้งผลจากการทำวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับองค์กรอื่น ๆ ในส่วนอื่นๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

จำกัด อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยสามารถนำข้อมูลไปพยากรณ์ หรือใช้เพื่อหาแนวทางในการวางแผนการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ทฤษฎีและแนวความคิดในการวิจัย แนวคิดเรื่องการลาออกจากงาน

การลาออกจากงานเป็นกระบวนการทางความคิดที่บุคคลแต่ละคนใช้ในการเลือกเกี่ยวกับชีวิตการทำงานของเขากลางทางเลือกที่มีตั้งแต่ 2 ทางเลือกขึ้นไปว่า เขายังคงทำงานต่อหรือลาออกจากองค์การปัจจุบันที่เขาทำลังทำงานอยู่ แต่ถ้าเป็นไปได้ที่บางคนเลือกที่จะหนีทำงานไปสักกระยะนกว่าจะทำงานที่ถูกใจมากกว่าได้เงินเดือนมาก ก็เป็นได้ (สายชล สุนทรภิท, 2547, หน้า 8)

แนวความคิดของโคลทีส และซัมเมอร์

โคลทีส และซัมเมอร์ (Decotiis & Summer, 1987 อ้างถึงใน สายชล สุนทรภิท 2547, หน้า 17) ได้เสนอเพิ่มความผูกพันต่องค์การให้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อการลาออกจากงาน ดังนี้ 1) คุณลักษณะเชิงบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ การศึกษา ชั่วโมงการทำงาน การตั้งร่างตำแหน่ง 2) คุณลักษณะ 3) ความพึงพอใจในงาน 4) ข้อบัญญัติในการปฏิบัติงาน 5) ผลประโยชน์ขององค์การ 6) ความผูกพันต่องค์การ จะมีมากหรือน้อยเป็นผลมาจากการลักษณะ

แนวความคิดของ โรเบิร์ต, สูลิน และรัสโซ่

จากการศึกษาจัยของบลูดอร์น (Bluedorn, 1982 อ้างถึงใน สายชล สุนทรภิท, 2547, หน้า 21) พบว่า โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งความเป็นทางการ เครื่องมือสื่อสาร ความยุติธรรม ผลตอบแทน ความกลมกลืนของสมาชิก ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และอายุ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความพึงพอใจ นั่นคือเมื่อบุคคลได้รับตัวแปรเหล่านี้ มากขึ้น ความพึงพอใจจะมากขึ้นด้วย ในขณะที่ การรวมอำนาจ ความจำเจ โอกาสในการปฏิบัติงาน องค์การในปัจจุบันและอดีต ความขัดแย้งในบทบาท

เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจงานนั่นคือ เมื่อบุคคลได้รับตัวแปรเหล่านี้มากขึ้น ความพึงพอใจจะน้อยลง

ทฤษฎีการจูงใจ (Motivation theory)

ทฤษฎีสองปัจจัยของไฮร์เบอร์ก (Two-factors theory of motivation) ไฮร์เบอร์ก และคอลล์ (Hezberg & others, 1975 อ้างถึงใน พิภพ วัชเงิน, 2547, หน้า 166) ได้เสนอทฤษฎีองค์ประกอบ 2 ประการ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เรียกทฤษฎีจูงใจ-ค้าจุน (The motivation – hygiene theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้มาจากการสัมภาษณ์นักบัญชีและวิศวกรจำนวน 200 คน โดย ไฮร์เบอร์ก (Herzberg) นิ่งความสนใจไปที่องค์ประกอบชุด ที่องค์ประกอบของความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ และจากการศึกษาพบว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานมีอยู่ 2 องค์ประกอบ คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivators) หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในงานซึ่งจะเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับเนื้องาน หรือสิ่งที่บุคคลทำจริงในงานของเข้า ได้แก่ 1.1) ความสำเร็จ 1.2) ความยอมรับ นับถือ 1.3) งาน 1.4) ความรับผิดชอบ 1.5) ความก้าวหน้า การเลื่อนตำแหน่ง 1.6) ความเจริญเติบโต

2. ปัจจัยอิรังรักษา (Hygiene/ maintenance factors) หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในงาน โดยปัจจัยอิรังรักษาจะมีความสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อมของงานมากกว่าสัมพันธ์กับตัวของงาน ได้แก่ 2.1) บริษัทและนโยบายการบริหาร 2.2) บรรยายการ ในการทำงาน 2.3) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน 2.4) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา 2.5) ความสัมพันธ์ กับผู้ใต้บังคับบัญชา 2.6) ความปลอดภัย และความมั่นคง 2.7) เงินเดือน

องค์ประกอบทั้งสองด้านนี้เป็นสิ่งที่คนงานต้องการเพื่อเป็นแรงจูงใจในการทำงาน ปัจจัยกระตุ้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญทำให้คนเกิดความสุข

ในการทำงาน และเมื่อคนได้รับการตอบสนองด้วยปัจจัยชนิดนี้แล้ว คนจะเกิดความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ส่วนปัจจัยค้าจุน ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งบอกว่ามีให้คนเกิดความทุกข์หรือความไม่พอใจในการทำงานนั้น เมื่อได้ที่คุณงานได้รับการตอบสนองปัจจัยชนิดนี้อย่างเพียงพอแล้วจะมีความพึงพอใจในการทำงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายชล สุนทรภักษา (2547) ได้ศึกษาความต้องการลาออกของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรม อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) ว่ามีระดับความต้องการลาออกของพนักงานมากน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้าง โดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 398 คน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการลาออกของพนักงานในเรื่องการวางแผนเปลี่ยนงาน ดีอ บังษยบริษัทและนโยบายการบริหาร บรรยายกาศในการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ความมั่นคง เงินเดือน และข้อต่อตัว ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและการอำนวยการไม่มีความสัมพันธ์ กับการวางแผนเปลี่ยนงาน นอกจากนี้การสำรวจทัศนคติพบว่า พนักงานส่วนใหญ่ไม่พอใจต่อระดับเงินเดือนที่ได้รับ ณ ปัจจุบัน ผู้บริหารจึงควรดำเนินถึงปัญหาส่วนนี้เพื่อบังคับกระดับการเปลี่ยนงานสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานระดับปฏิบัติการของพนักงาน ในระดับปฏิบัติการของ โรงพยาบาลพิษณุโลก แห่งหนึ่ง ที่ตั้งอยู่ในเครือสหพัฒน์พิบูล จังหวัดชลบุรี เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาด้วยวิธีการสำรวจ (Survey research method) และวิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานในระดับปฏิบัติการของ โรงพยาบาลพิษณุโลก แห่งหนึ่ง ในเครือสหพัฒน์พิบูล จังหวัดชลบุรี

จำนวน 1,454 คน โดยคำนวณจากสูตรการคำนวณของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

การสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยการสำรวจ (Survey) ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล วิธีการแจกแบบสอบถาม คือ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 314 ตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Multistage sampling และรวมรวมข้อมูลในแต่ละสถานที่ใช้วิธีตามความสะดวก (Convenience sampling) ซึ่งใช้แบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไป เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวแล้วจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา อายุในการทำงาน รวมเป็น 5 ข้อ โดยแบ่งประเภทข้อมูลเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) และเรียงลำดับ (Ordinal scale)

- ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยจูงใจและปัจจัยสำรองรักษาขององค์การสถานประกอบการในการทำงาน โดยผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดแบบ Rating scale เป็นคำานแบบปลายปิด เป็นอันตรภาค/ ช่วง (Interval scale) กำหนดค่าหนัก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน โดยเรียงจาก 5 มีผลมากที่สุด และ 1 มีผลน้อยที่สุด

- ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจลาออกของพนักงานระดับปฏิบัติการเป็นคำานแบบปลายปิด โดยผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดแบบ Rating scale เป็นคำานแบบปลายปิด เป็นอันตรภาค/ ช่วง (Interval scale) โดยแบ่งจากหลักเกณฑ์ตั้งกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนเป็น 2 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ตั้งนี้ มากกว่า 3 – 5 ตัดสินใจลาออก และตั้งแต่ 3 – 1 ตัดสินใจไม่ลาออก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุด จากนั้นใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

1. วิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อายุการทำงาน และภูมิลำเนา ของพนักงาน โดยใช้สถิติความน่าจะเป็นในการเบรเยนที่ยืนความแตกต่าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจลาออกจากบ้านปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การทดสอบค่า t-test สำหรับตัวแปรที่เป็น 2 กลุ่ม และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีค่าอัตราส่วนทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

2. วิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 ตัวแปรตามส่วนใหญ่เป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม จะใช้การหาโดย Binary logistic regression analysis โดยการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ และนำสมการความถดถอยที่ได้ไปประมาณหรือพยากรณ์ค่าตัวแปรตาม และใช้สมการเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อเหตุการณ์ (ตัวแปรตาม) พร้อมทั้งศึกษาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งวิธี Binary logistic regression analysis ใช้เมื่อตัวแปรตาม Y เป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม ที่มีค่าได้เพียง 2 ค่า (Dichotomous variable) คือ การตัดสินใจลาออก และการตัดสินใจไม่ลาออก

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลหรือข้อมูลทั่วไปของพนักงาน

พนักงานระดับปฏิบัติการมีข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้ คือ พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 28 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และมีภูมิลำเนา

อยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุในการทำงาน 24 เดือน ขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่

ปัจจัยส่วนขององค์การสถานประกอบการในการทำงาน

ปัจจัยที่ จุ่งใจขององค์การสถานการณ์ ประกอบการในการทำงาน มีผลต่อการทำงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความล้าเริ่งในการทำงาน ด้านการยอมรับหน้าที่ ด้านลักษณะงานที่ทำ และด้านความรับผิดชอบ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยส่วนใหญ่ในการทำงานของพนักงานด้านความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับ ลักษณะงานที่ทำ และความรับผิดชอบ สูงใจต่อการทำงานของพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.52

ปัจจัยสำคัญขององค์การสถานประกอบการในการทำงาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลาออกจากพนักงาน ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทและนโยบาย การบริหาร ด้านบรรยากาศในการทำงาน ด้านความมั่นคง ในงาน ด้านรายได้ในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ กับเพื่อนร่วมงาน และด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา โดยรวมอยู่ในระดับมีผลต่อการตัดสินใจลาออกจากงาน ค่าเฉลี่ยรวม 3.34

ความต้องการลาออกจากงานเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของโรงงาน

จากการศึกษา พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ ยังมีความต้องการลาออกจากงานเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.23

อภิปรายผล

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านภูมิลำเนา และปัจจัยด้านอายุในการทำงานมีความแตกต่าง กับการตัดสินใจลาออกจากพนักงาน ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านภูมิลำเนา โดยพนักงานที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชลบุรีมีการตัดสินใจลาออกมากกว่า พนักงานที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด มีสาเหตุเนื่องจาก

พนักงานที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดไม่ต้องการให้มีความเปลี่ยนแปลงในงานที่ปฏิบัติงาน เพราะในการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งอาจมีผลกระทบถึงค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ค่าที่พักอาศัย จึงมีผลทำให้พนักงานที่มีภูมิลำเนานอกจังหวัดชลบุรีมีการตัดสินใจลาออกน้อยกว่า พนักงานที่มีภูมิลำเนาอยู่ชลบุรี

1.2 ปัจจัยด้านอายุในการทำงาน พบร่วมกับปัจจัยด้านอายุในการทำงานมีความแตกต่างกับการตัดสินใจลาออกของพนักงานระดับปฏิบัติการ สาเหตุนี้อาจมาจากการในช่วง 1-6 เดือน แรกเป็นช่วงพนักงานเริ่มงานอยู่ในระหว่างทดลองงาน ส่วนช่วงอายุในการทำงานตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไปเป็นช่วงที่พนักงานทำงานเป็นระยะเวลานานพอสมควร ปัจจัยหล่ายด้านเริ่มเข้าสู่ความลงตัว พนักงานเริ่มนิรริสึกมั่นคงในองค์กรและปรับตัวเข้ากับสภาพขององค์กรได้

ส่วนอีก 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ และปัจจัยด้านสถานภาพสมรส ที่ไม่มีความแตกต่างกับการตัดสินใจลาออก

2. ปัจจัยจากองค์การสถานประกอบการ พบร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญที่ค่าทางสถิติ 0.05 คือ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบและปัจจัยด้านความสำเร็จในการทำงานส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงาน

2.1 ปัจจัยจากองค์การสถานประกอบการในการทำงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานระดับปฏิบัติการ มี 2 ปัจจัย ดังนี้

2.1.1 ด้านความสำเร็จในการทำงาน เนื่องจากในการปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานต่าง ๆ ก็ได้มีการมอบหมายให้พนักงานแต่ละคนทำ เมื่องานที่ทำประสบผลสำเร็จผู้จะได้รับคำชมเชยหรือค่ายกย่อง ดังนั้นลักษณะงานได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงาน ยอมส่งผลให้พนักงานเกิดความภาคภูมิใจ ขณะเดียวกันลักษณะงานไม่มีส่วนร่วมทำให้พนักงานไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน

2.1.2 ด้านความรับผิดชอบเนื่องจากในการตัดเลือกพนักงานเข้ามาทำงานในหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง ซึ่งลักษณะงานได้รับการจัดสรรงานตรงกับความสามารถมีจำนวนเหมาะสม และงานอยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบของตนเองยอมทำให้พนักงานเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน ขณะเดียวกันลักษณะงานได้รับความผิดชอบในงานที่ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของตนเอง และไม่ตรงกับความสามารถ ภาระงานมากเกินไป ยอมทำให้พนักงานไม่มีแรงจูงใจที่จะทำงาน

2.2 ปัจจัยจากองค์การสถานประกอบการในการทำงาน ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานระดับปฏิบัติการ มี 2 ปัจจัย ดังนี้

2.2.1 ด้านความยอมรับนับถือสาเหตุ อันเนื่องมาจากการระดับปฏิบัติการขององค์กร เป็นพนักงานในตำแหน่งพนักงานรายวันที่ไม่มีความต้องการด้านการยอมรับนับถือมากนัก เป็นการทำงานเพื่อสนับสนุนความต้องการในขั้นที่ 1 คือ ความต้องการทางกายภาพก่อนในขั้นต้น ตามทฤษฎีของมาสโลว์ (พิกัด วังเจน, 2547) จึงมีผลให้พนักงานระดับปฏิบัติการต้องการทำงานในส่วนของความจำเป็นขั้นต้นซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นความต้องการเพื่อบำบัดความทิวความกระหาย เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย ยาภัยโรคอาفات น้ำ เป็นต้น

2.2.2 ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ สาเหตุอันเนื่องมาจากการระดับปฏิบัติการขององค์กร เป็นพนักงานในตำแหน่งพนักงานรายวันที่ไม่เน้นกระบวนการเรื่องของสภาพงานหรือลักษณะงานที่ต้องทำเป็นบังคับหลัก อาจเพียงยืดอ้วนว่าทำงานเพียงเพื่อให้ได้ค่าตอบแทนหรือรายได้เพียงพอต่อชีวิตความเป็นอยู่ก่อนเป็นลำดับแรก

3. ปัจจัย從รักษาระบบทรัพยาภรณ์ ขององค์การสถานประกอบการ พบร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญที่ค่าทางสถิติ 0.05 ได้แก่

3.1 ด้านบริษัทและนโยบายการบริหารงาน เนื่องจากทางโรงงานมีข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงาน หัวพยากรณ์มุ่งเน้นในการบังคับใช้ แต่การกำหนดนโยบาย ถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น ล้าหน่วยงาน กำหนดนโยบายในการบริหารงานโดยไม่เปิดโอกาส ให้พนักงานมีส่วนร่วม มองหมายงานไม่ตรงกับภาระ หน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดระเบียบ ข้อบังคับและ วิธีการปฏิบัติงานไม่เอื้อต่อการทำงานของพนักงาน ย่อมทำให้พนักงานตัดสินใจที่จะลาออกจากงานได้ สอดคล้องกับการศึกษาของของ อัญชลี ปริญญาชร (2549)

3.2 ด้านบรรณาการในการทำงาน เนื่องจาก พนักงานในระดับปฏิบัติงาน พนักงานกีบยังดำเนินถึง บรรณาการและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ห้องทำงานสะอาด สวยงาม น่าอยู่ อาคารถ่ายเทได้ และมีแสงสว่างเพียงพอ ย่อมทำให้พนักงานมีความสุข 在การทำงาน และไม่คิดตัดสินใจลาออกจากงานได้

3.3 ด้านความมั่นคงในงาน เนื่องจากพนักงาน ซึ่งปฏิบัติงานด้านสายปฏิบัติการ ซึ่งมีตำแหน่ง เป็นพนักงานรายวัน ล้าพนักงานได้ทำงานในตำแหน่ง ที่มั่นคง หน่วยงานที่พนักงานทำงานอยู่เป็นหน่วยงานใหญ่ มีความมั่นคงด้านรายได้และสถานภาพย่อมทำให้ พนักงานมีความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน และมีผลทำให้ พนักงานไม่คิดที่จะลาออกจากงาน

3.4 ด้านรายได้ในการทำงาน ด้านเงินเดือน มีผลต่อการตัดสินใจลาออกจากงานในระดับมาก องค์กรยังมีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดี เช่น มีค่าทำงาน ล่วงเวลา โบนัส เงินช่วยเหลืออุบัตร ค่าเบี้ยยัง住 ค่าเบี้ยกันดาร ค่าที่พักอาศัย ในปริมาณงานที่เหมาะสม กับภาระงานที่พนักงานปฏิบัติ ย่อมทำให้พนักงาน เกิดแรงจูงใจในการทำงาน และไม่คิดที่จะลาออกจาก ขณะเดียวกันล้าหน่วยงานไม่มีสวัสดิการและเงินเดือน ที่เพียงพอ y ย่อมทำให้พนักงานไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน และอาจทำให้พนักงานตัดสินใจลาออกจากงานได้

3.5 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากมีการทำงานร่วมกันมาเป็นระยะเวลานาน โดยเฉลี่ยอายุงาน 15 ปีขึ้นไป จึงมีผลให้การทำงาน มีการประสานงานร่วมกัน มีการทำงานเป็นทีม และต่างกันให้ความช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี เพื่อนร่วมงาน ถือเป็นปัจจัยบุคคลที่สำคัญในการทำงานเช่นกัน

3.6 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการทำงาน และบรรณาการ ในการทำงานกีบยังอ่อนนุ่มต่อการทำงาน การประเมินผล ในการทำงานกีบยังความยุติธรรมไม่มีคดีเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นล้าหน่วยงานไม่มีผู้บังคับบัญชาที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เอื้ออาทร มีความเป็นธรรม และให้โอกาสให้ลูกน้อง ได้แสดงความคิดเห็น ย่อมทำให้พนักงานมีความสุข 在การทำงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พนักงานให้ความสำคัญ กับสวัสดิการและผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินมากกว่า สวัสดิการในรูปแบบอื่น ๆ ดังนั้น องค์การควรศึกษา ความต้องการของและพนักงานเกี่ยวกับสวัสดิการ และสามารถลดค่าใช้จ่ายขององค์การในด้านการลด สวัสดิการบางประเภทที่พนักงานไม่ต้องการ

2. เพื่อนร่วมงานเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ ต่อการทำงานอย่างมาก ดังนั้นองค์การควรให้ความสำคัญ กับการสร้างสัมพันธ์ในศรีระหว่างพนักงานด้วยกัน เช่น การจัดงานเลี้ยงสรรค์สรร หรือการจัดงานกีฬาสี น่องจากล้าหน่วยงานที่การสร้างสัมพันธ์ในศรีที่ดีระหว่างพนักงาน ทำให้ทำงานเป็นทีม หรือมีการประสานงานที่ดีขึ้น ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงผลการทำงานและปริมาณ การผลิตด้วยเช่นกัน

3. หัวหน้างานเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ อย่างมาก ดังนั้นองค์การควรให้ความสำคัญกับกระบวนการ ฝึกอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเป็นหัวหน้างาน เช่น การบริหารงานบุคคล ทักษะการให้คำปรึกษา

เบื้องต้น หลักการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ให้แก่หัวหน้างาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในประเด็นนี้กับพนักงานที่ได้ตัดสินใจลาออกแสวง เช่น การสัมภาษณ์พนักงานที่ตัดสินใจในการลาออกจากงาน (Exit interview) เพื่อการศึกษาเปรียบเทียบผลที่ได้จากการวิจัย

2. ควรศึกษาเพื่อหาแรงจูงใจหรือสิ่งที่คาดหวังของพนักงานกลุ่มต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ขององค์กรในการบริหารทรัพยากรอย่างมีคุณค่า ที่จะรักษาคนที่มีฝีมือไว้กับองค์กร

บรรณานุกรม

จุฬารัตน์ แสงสุริยันต์. (2549). ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านองค์การที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลาออกจากพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัฒเน็พงศ์ ชุนวิทยา. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลาออกจากพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัท พูจิทสี เท็น (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิกพ วงศ์เงิน. (2547). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.

สายชล สุนทรอกิจชาติ. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลาออกจากพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จำกัดรายอ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

Herzberg, F.B.S. (1975). *The Motivation to Work* (2nd ed.). New York: Johns Wiley & Sons.

Yamane, T. (1973). *Statistic and Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.